

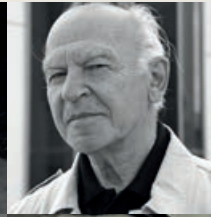

JUBILEUSZ

80

— LECIA —

Politechniki
Krakowskiej

MUZEUM
POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ
im. TADEUSZA KOŚCIUSZKI

Osobowości Politechniki Krakowskiej

katalog wystawy jubileuszowej – 80 lat PK

KRAKÓW 2025

JUBILEUSZ

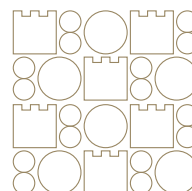
80

– LECIA –

**Politechniki
Krakowskiej**

**Osobowości
Politechniki Krakowskiej**
katalog wystawy jubileuszowej – 80 lat PK

KRAKÓW 2025

Osobowości Politechniki Krakowskiej – wystawa jubileuszowa 80-lecia PK

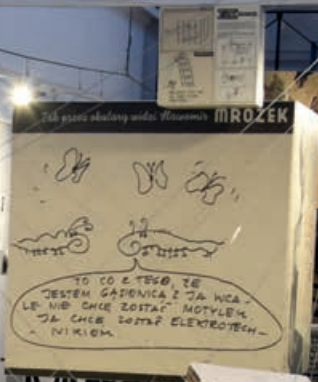
Jubileuszową wystawę obchodów 80-lecia PK pt. „Osobowości Politechniki Krakowskiej” otwarto 24 lutego 2025 roku na pamiątkę rejestracji pierwszego studenta Wydziałów Politechnicznych w Krakowie w dniu 23 lutego 1945 roku w Domu Technika przy ul. Basztowej.

Kurator wystawy – Lilianna Lewandowska

Opracowanie treści biogramów – Dominika Rejman

Koncepcja plastyczna i aranżacja – Rafał Bartkiewicz

Wystawa czynna od 24 lutego 2025 do 24 lutego 2026 roku w siedzibie Muzeum PK, ul. Warszawska 24, od poniedziałku do piątku w godzinach 10.00–15.00 lub po uzgodnieniu telefonicznym.

2.09

Słowem wstępu i podziękowania

Wystawa „Osobowości Politechniki Krakowskiej” jest niezwykle ważną częścią obchodów jubileuszu 80-lecia Politechniki Krakowskiej. Prezentując sylwetki wybitnych twórców – inżynierów, naukowców i artystów – przywołuje pamięć o osobach, które przez osiem dekad kształtowały dorobek Politechniki Krakowskiej i budowały jej ponadczasowy prestiż. Ta ekspozycja to nie tylko hołd wobec przeszłości, ale również inspiracja na przyszłość – symbol tego, jak różnorodne i twórcze mogą być ścieżki rozwoju absolwentów i pracowników nietuzinkowej uczelni technicznej. W sposób nowoczesny, a zarazem głęboko refleksyjny oddaje hołd naszej tradycji i ludziom, którzy ją tworzyli.

Wybór 80 bohaterów wystawy był zadaniem niełatwym. Inicjatorzy i twórcy ekspozycji słusznie podkreślają, że niemożliwe było objęcie całości dorobku wszystkich postaci, które przez osiem dekad przyczyniły się do rozwoju uczelni. Dlatego wystawa ta ma również wymiar symboliczny – stanowi reprezentatywny portret społeczności Politechniki Krakowskiej, jej różnorodności, pasji i wpływu na otaczający nas świat. Politechnika od lat z powodzeniem integruje rozległe obszary ludzkiej aktywności, a jej wychowankowie z powodzeniem przenoszą te wartości w swoje dalsze życie zawodowe i społeczne.

Ekspozycja została starannie wkomponowana w przesłanie jubileuszu i jego hasło: „Nauka – Technika – Kultura – Sztuka”. I to nie tylko na poziomie treści, które przekazuje, ale także w swojej warstwie wizualnej. Ta przemyślana aranżacja wystawy dobrze współgra z przestrzenią Muzeum Politechniki Krakowskiej. Dobór eksponatów, ich rozmieszczenie, kolory, nowoczesne formy wyrazu w postaci sześciennej bryły i artystycznych instalacji tworzą spójną i ciekawą kompozycję. Dzięki oszczędnym, a pomysłowym instrumentom ekspresji wystawa stała się doświadczeniem przestrzennym, które zostaje w pamięci i emocjach odwiedzających.

Składam w imieniu całej społeczności Politechniki serdeczne podziękowania wszystkim, którzy przyczynili się do stworzenia tej wyjątkowej ekspozycji – kurator wystawy Liliannie Lewandowskiej i jej zespołowi, członkom Komitetu Jubileuszowego 80-lecia PK, wszystkim osobom i instytucjom, które wsparły organizację wystawy, udostępniając materiały archiwalne i merytorycznie włączając się w jej przygotowanie.

Dzięki Państwa pracy i życzliwości możliwe było stworzenie artystycznego wydarzenia, które nie tylko dokumentuje dorobek Politechniki Krakowskiej, ale i pozwala poczuć ducha naszej wyjątkowej uczelni.

Andrzej Szarata

Rektor Politechniki Krakowskiej

Osobowości Politechniki Krakowskiej

Wystawa czasowa „Osobowości Politechniki Krakowskiej” przywołuje i upamiętnia grupę twórców: inżynierów i artystów, którzy od początku tworzenia Politechniki w Krakowie aż po czasy współczesne przyczynili się do budowania dorobku i godnego wizerunku naszej Uczelni. Koncepcja wystawy zrodziła się podczas spotkań roboczych Komitetu Jubileuszowego 80-lecia Politechniki Krakowskiej w czerwcu 2024 roku jako wyraz szacunku i uznania dla poprzednich pokoleń inżynierów.

Wystawę zlokalizowano na pierwszym piętrze, wykorzystując główną przestrzeń wnętrza budynku Muzeum PK. Aranżacja ekspozycji została wyraźnie podzielona na dwie części, które odnoszą się do hasła przewodniego obchodzonego jubileuszu: Nauka – Technika – Kultura – Sztuka.

Plansze eksponowane na ścianach przeznaczono dla osób zaangażowanych w dziedziny nauki i techniki. Na każdej z plansz poświęconych technikom umieszczono krótki biogram wraz z fotografią i informacją o dziedzinie nauki, którą reprezentują.

Instalacja przestrzenna w części środkowej, nadająca całości ekspozycji nieco dynamiczności, przedstawia artystów tworzących w przestrzeniach kultury i sztuki. Są to, związani z Politechniką Krakowską, byli studenci, absolwenci i pracownicy. Instalacja ma formę zawieszonych w przestrzeni brył sześciennych, których płaszczyzny wypełniono obrazami i treściami przedstawiającymi ich działalność. Wykorzystując współczesne środki przekazu, aktywizujące proces poznawczy zwiedzających, w niektóre z nich wmontowano tablety z krótkimi plikami muzycznymi, animacją, quizem i filmem.

Trudną kwestię doboru kryterium decydującego o prezentacji danej postaci na wystawie twórcy wystawy pozostawili otwartą, dając zwiedzającym możliwość złożenia własnej propozycji na Osobowość Politechniki Krakowskiej.

Całość ekspozycji stanowi wspólny obraz społeczności budującej dziedzictwo Politechniki Krakowskiej na przestrzeni 80 lat, widoczne nie tylko w Krakowie, ale w regionie i na świecie. Celem wystawy jest również świadome budowanie poczucia tożsamości studentów i absolwentów Politechniki Krakowskiej.

Prezentowane na wystawie materiały, treści i fotografie pochodzą ze zbiorów:

Muzeum Historycznego w Sanoku,
Galerii im. Sleńdzińskich w Białymstoku,
Filmoteki Narodowej Instytutu Audiowizualnego,
Teatru Polskiego im. Arnolda Szyfmana w Warszawie,
archiwalnych numerów czasopisma Przekrój,
Archiwum Politechniki Krakowskiej,
Biblioteki Politechniki Krakowskiej,
Muzeum Politechniki Krakowskiej,
Jana Korońskiego,
Zbigniewa Porady,
Jana Zycha,
wydziałów i jednostek pozawydziałowych PK.

Wszystkim ww. składamy serdeczne podziękowania. Wyrażamy wdzięczność władzom PK za zaufanie i możliwość realizacji wystawy oraz wszystkim tym, którzy wspierali nas podczas tworzenia tej ekspozycji.

Muzeum PK dołożyło należytej staranności w celu poszanowania praw autorskich twórców zamieszczonych na wystawie materiałów.

Lilianna Lewandowska
Kurator wystawy

Zdzisław Beksiński

1929 – 2005

Zdzisław Beksiński

1929 – 2005

Absolwent Politechniki Krakowskiej
Malarstwo, rzeźbiarstwo, fotografia

Jeden z najbardziej rozpoznawalnych współczesnych polskich artystów. Zajmował się malarstwem, był rzeźbiarzem, fotografem i rysownikiem, a pod koniec swojego życia w swoich pracach posługiwał się grafiką komputerową. Jego twórczość obracała się wokół fantastyki, tajemniczych treści, pełnej grozy atmosfery, ale również i harmonii, budząc w odbiorcach skrajne emocje. Ukończył studia na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej, uzyskując dyplom inżyniera architekta.

Żydziszko

1911 - 1992

Żydziszko (1911 - 1992)

Żydziszko (1911 - 1992)

Żydziszko (1911 - 1992)

Żydziszko (1911 - 1992)

Żydziszko (1911 - 1992)

Żydziszko (1911 - 1992)

Żydziszko (1911 - 1992)

Żydziszko (1911 - 1992)

Żydziszko (1911 - 1992)

Żydziszko (1911 - 1992)

Żydziszko (1911 - 1992)

Żydziszko (1911 - 1992)

Ewa Demarczyk

1941 – 2020

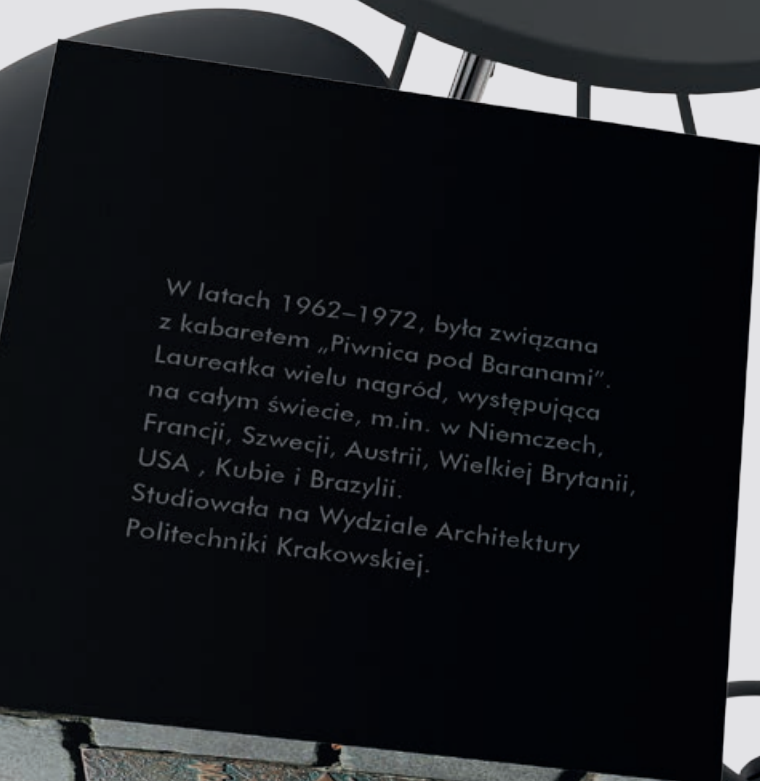

Ewa Demarczyk

1941 – 2020

Studentka Politechniki Krakowskiej
Muzyka, poezja śpiewana

Określana jako czarny anioł polskiej
piosenki, czyli jedna z najbardziej
utalentowanych artystów, wykonujących
utwory z nurtu poezji śpiewanej.
Wyszczególniała się swoją charyzmą
i osobowością sceniczną.

Ewa Demarczyk

1941 – 2020

Studentka Politechniki Krakowskiej
Muzyka, poezja śpiewana

Określana jako czarny anioł polskiej
piosenki, czyli jedna z najbardziej
utalentowanych artystów, wykonująca
utwory z nurtu poezji śpiewanej.
Wyszczególniała się swoją charyzmą
i osobowością sceniczną.

Marek Grechuta

1945 – 2006

Marek Grechuta

1945 – 2006

Absolwent Politechniki Krakowskiej
Muzyka, poezja, malarstwo

Wybitny muzyk, piosenkarz, wielokrotnie
nagradzany za swoją twórczość
muzyczną. Uznawany za najważniejszego
przedstawiciela polskiej poezji śpiewanej.
Artysta ceniony nie tylko w Polsce,
ale i na świecie.
Absolwent Wydziału Architektury
Politechniki Krakowskiej.

Do dzisiaj każdy pamięta go
współczesnym, kłopotliwym, przesy-
żonym, pełnym energii i pasji.
Do dzisiaj każdy pamięta go
współczesnym, kłopotliwym, przesy-
żonym, pełnym energii i pasji.
Do dzisiaj każdy pamięta go
współczesnym, kłopotliwym, przesy-
żonym, pełnym energii i pasji.

Prof. dr hab. inż. arch.

Witold Korski

1918 – 2003

Prof. dr hab. inż. arch.

Witold Korsi

1918 – 2003

Absolwent Wydziałów Politechnicznych Akademii Górniczej
i Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie
Architektura, medalierstwo, rzeźba

Zajmował się pracą naukową na temat architektury teatralnej,
medalierstwem i rzeźbą.

Jego projekty obejmowały budynki powojennego Krakowa.

Bliski współpracownik Adolfa Szyszko-Bohusza,
wspólne nagrodzone realizacje to m. in. Kościół w Gdyni,
odbudowa kościoła św. Aleksandra w Warszawie
i kościoła Miłosierdzia Bożego w Krakowie.

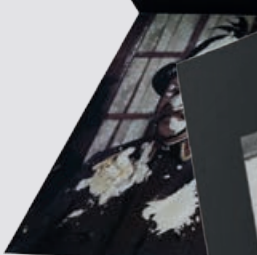
Jego autorskie prace, które można wyróżnić to m.in. relikwiarz
świętej królowej Jadwigi na Wawelu, a także seria królewska
medali Polskiego Towarzystwa Archeologicznego i Numizmatycznego,
bita w Mennicy Państwowej.

Pełnił funkcję prodziekana i dziekana Wydziału Architektury PK.

Janusz Majewski

1931 – 2024

Janusz Majewski

1931 – 2024

Absolwent Politechniki Krakowskiej
Reżyseria filmowa, dramatopisarstwo

Polski reżyser filmowy, zajmował się również teatrem telewizyjnym. Znany z takich produkcji filmowych jak *Zakłęte rewiry*, czy *Sprawa Gorgonowej*. Przeniósł na scenę m.in. utwory Moliera, Zofii Nałkowskiej, Mikołaja Gogola, Alberta Camusa i wiele innych, w tym własne.

Jego twórczość została sklasyfikowana do eskapistycznego nurtu w kinematografii polskiej.

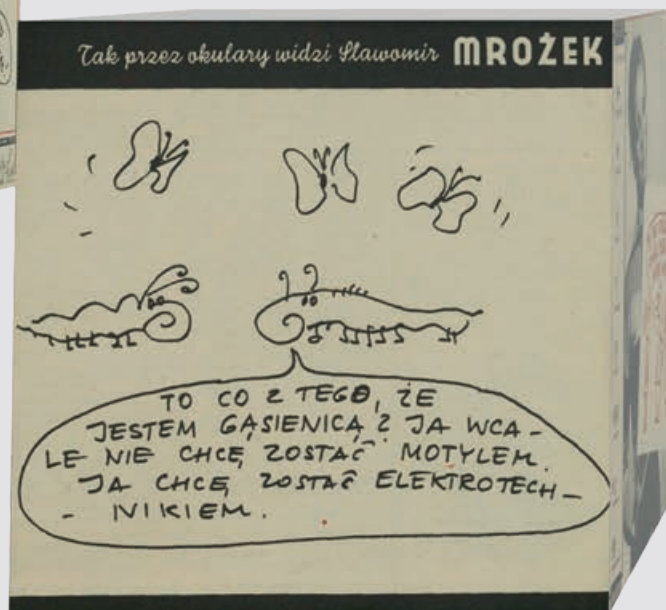
Rektor Warszawskiej Szkoły Filmowej, wykładowca Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej w Łodzi.

Ukończył studia na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej, uzyskując dyplom inżyniera architekta.

Sławomir Mrożek

1930 – 2013

Sławomir Mrozek

1930 – 2013

Student Wydziałów Politechnicznych
przy Akademii Górniczo-Hutniczej
Literatura piękna, rysunek

Jeden z najbardziej znanych na świecie polskich pisarzy. Podjął studia na Wydziale Architektury, jednak oddał się karierze jako pisarz, rysownik, autor satyrycznych opowiadań i utworów dramatycznych. Zaliczany do nurtu teatru absurdu. Karierę rozpoczął jako dziennikarz i rysownik. Międzynarodową sławę zyskał m. in. dzięki dramatom *Policja*, *Tango*, *Artysta*, *Krawiec*, czy *Wielebni*. Wielokrotnie nagradzany orderami i odznaczeniami za swoją twórczość.

widzi Sławomir **MROZEK**

W 1963 roku wyjechał z Polski.

Art. mal.

Ludomir Sleńdziński

1889 – 1980

Art. mal.

Ludomir Sleńdziński

1889 – 1980

Absolwent Cesarskiej Akademii Sztuk Pięknych w Petersburgu
Malarstwo, rzeźbiarstwo

Artysta malarz i rzeźbiarz. Operował własną koncepcją koloru podporządkowaną wartościom trójwymiarowej bryły. Zajmował się płaskorzeźbą polichromowaną, malarstwem ściennym, a także parał się malarstwem monumentalnym.

Jeden z inicjatorów utworzenia Politechniki Krakowskiej.

Był znakomitym pedagogiem.

Na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej stworzył własny, nowatorski program nauczania rysunku i malarstwa dla architektów. Kierownik Katedry Rysunku Odręcznego. Założyciel Katedry Rysunku i Rzeźby PK, w której zebrał znakomitych artystów. Rektor Politechniki Krakowskiej w latach 1954–1956.

Prof. sztuki

Krystyna Wróblewska

1904 – 1994

Prof. sztuki

Krystyna Wróblewska

1904 – 1994

Absolwentka Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie
Sztuki piękne

Wybitna polska graficzka, malarka, wychowawca
wielu pokoleń architektów.

Wykładowca na Wydziale Architektury Politechniki
Krakowskiej, pełniła funkcję kierowniczą Zakładu
Rysunku, Malarstwa i Rzeźby.

Przewodnicząca formacji artystycznej Grupa Dziewięciu
Grafików, a także współtwórczyni Grupy Wileńskiej.

Wystawiła swoje prace na ponad 200 wystawach
środowiskowych i ogólnopolskich.

Prof. dr hab. inż. arch.

Wojciech Zabłocki

1930 – 2020

Prof. dr hab. inż. arch.
Wojciech Zabłocki
1930 – 2020

Absolwent Wydziałów Politechnicznych Akademii Górniczej
Architektura, szermierka

Wybitny sportowiec, specjalizujący się w szermierce.
Brał udział w czterech igrzyskach olimpijskich,
na których zdobył dwa srebrne medale oraz brązowy.
Wyrwał się dziewięć medali mistrzostw świata,
a także pięć tytułów mistrza Polski.
Znawca architektury sportowej, profesor nauk technicznych
na wielu polskich uczelniach, dydaktyk.
Specjalizował się w projektowaniu obiektów sportowych
i zespołów sportowych, a także w tematyce olimpijskiej.
Projektował także założenia pomnikowe.

Prof. dr hab. inż. arch.

Wiktor Zin

1925 – 2007

Str. 10
Tadeusz Czajka
1812 - 1880

Wieloletni inżynier i konstruktor. W latach 1840-1850 był kierownikiem wydziału konstrukcyjnego w warsztacie inżynierskim w Warszawie. W 1850 roku został przeniesiony do Petersburga, gdzie pracował w Wydziale Inżynierii. W 1855 roku wrócił do Warszawy i został kierownikiem wydziału konstrukcyjnego w warsztacie inżynierskim. W 1860 roku został przeniesiony do Petersburga, gdzie pracował w Wydziale Inżynierii. W 1865 roku wrócił do Warszawy i został kierownikiem wydziału konstrukcyjnego w warsztacie inżynierskim. W 1870 roku został przeniesiony do Petersburga, gdzie pracował w Wydziale Inżynierii. W 1875 roku wrócił do Warszawy i został kierownikiem wydziału konstrukcyjnego w warsztacie inżynierskim. W 1880 roku zmarł.

Str. 11
Włodzisław Paszko
1815 - 1880

Wieloletni inżynier i konstruktor. W latach 1840-1850 był kierownikiem wydziału konstrukcyjnego w warsztacie inżynierskim w Warszawie. W 1850 roku został przeniesiony do Petersburga, gdzie pracował w Wydziale Inżynierii. W 1855 roku wrócił do Warszawy i został kierownikiem wydziału konstrukcyjnego w warsztacie inżynierskim. W 1860 roku został przeniesiony do Petersburga, gdzie pracował w Wydziale Inżynierii. W 1865 roku wrócił do Warszawy i został kierownikiem wydziału konstrukcyjnego w warsztacie inżynierskim. W 1870 roku został przeniesiony do Petersburga, gdzie pracował w Wydziale Inżynierii. W 1875 roku wrócił do Warszawy i został kierownikiem wydziału konstrukcyjnego w warsztacie inżynierskim. W 1880 roku zmarł.

Str. 12
Włodzisław Paszko
1815 - 1880

Włodzisław Paszko (1815-1880) był inżynierem i konstruktorem. W latach 1840-1850 był kierownikiem wydziału konstrukcyjnego w warsztacie inżynierskim w Warszawie. W 1850 roku został przeniesiony do Petersburga, gdzie pracował w Wydziale Inżynierii. W 1855 roku wrócił do Warszawy i został kierownikiem wydziału konstrukcyjnego w warsztacie inżynierskim. W 1860 roku został przeniesiony do Petersburga, gdzie pracował w Wydziale Inżynierii. W 1865 roku wrócił do Warszawy i został kierownikiem wydziału konstrukcyjnego w warsztacie inżynierskim. W 1870 roku został przeniesiony do Petersburga, gdzie pracował w Wydziale Inżynierii. W 1875 roku wrócił do Warszawy i został kierownikiem wydziału konstrukcyjnego w warsztacie inżynierskim. W 1880 roku zmarł.

WYSTAWA WYSTAWIENIA
WYSTAWIENIA WYSTAWIENIA
WYSTAWIENIA WYSTAWIENIA
WYSTAWIENIA WYSTAWIENIA

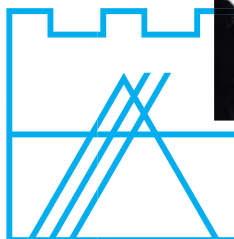

MUZEUM
POLITECHNIKI KRAKOWSKIE

Prof. dr hab. inż. arch.

Wiktor Zin

1925 – 2007

Absolwent Wydziałów Politechnicznych Akademii Górniczej w Krakowie
Architektura, urbanistyka, rysownictwo, felietonistyka

Generalny konserwator zabytków, prezes Towarzystwa Miłośników Historii
i Zabytków Krakowa, a także autor popularnego programu *Piórką i węglem*,
emitowanego w Telewizji Polskiej.

Był pomysłodawcą znaku Politechniki Krakowskiej.

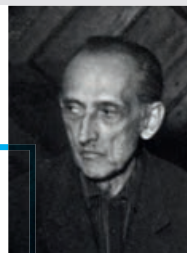
Pełnił wiele stanowisk kierowniczych, w tym dziekana Wydziału Architektury.
W latach 1977–1981, piastował funkcję generalnego konserwatora zabytków
w randze wiceministra kultury i sztuki. Doktor honoris causa Politechniki
Krakowskiej i Uniwersytetu Technologii i Ekonomii w Budapeszcie.

Prof. mgr inż. arch.

Włodzimierz Gruszczyński

1906 – 1973

Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Budowniczych i Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie oraz Politechniki Warszawskiej

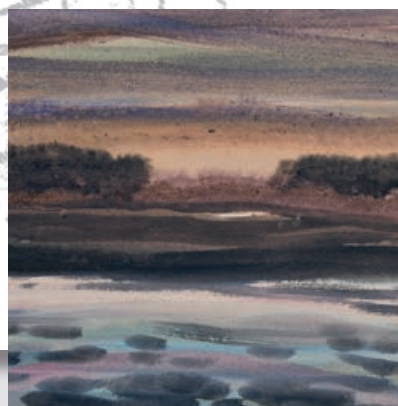
Architektura, architektura monumentalna w regionie, malarstwo

Profesor Wydziału Architektury Politechniki Krakowskiej i współinicjator jego powstania. Stał się twórcą krakowskiej szkoły architektonicznej.

Autor twórczych koncepcji kształtowania architektury zabytkowej m.in.

uksztaltowania Rynku Głównego czy uporządkowania wzgórza wawelskiego.

Artysta malarz, teoretyk architektury i urbanistyki, którego dzieła powstawały w ścisłym związku z krajobrazem i genius loci.

1897 – 1972

Architektura, regionalistyka

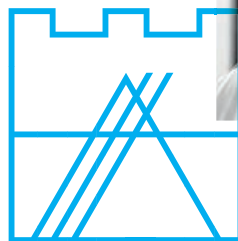
Po wojnie, jeden z współorganizatorów Wydziału Architektury w Krakowie, twórca idei i zasad architektury krajobrazu. Był autorem wielu projektów urbanistycznych, w tym planu szczegółowego Częstochowy, planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Ojcowskiego Parku Narodowego, planu przestrzennego Jurajskiego Parku Krajobrazowego. Walczył niezłomnie w obronie praw człowieka i przyrody. W tym duchu wychował liczne grono architektów. Był prekursorem architektury krajobrazu.

Prof. mgr inż. arch.

Witold Cęckiewicz

1924 – 2023

Absolwent Politechniki Krakowskiej
Architektura, urbanistyka

Wybitny twórca o bardzo dużym dorobku projektowym w dziedzinie architektury mieszkaniowej, usługowej, monumentalnej.

Jego dzieła to przede wszystkim ogromny dorobek budowniczy miasta Krakowa oraz architektury sakralnej, m.in. hotel Cracovia, kino Kijów, Wydział Mechaniczny Politechniki Krakowskiej, Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach, Osiedle Podwawelskie, Mistrzejowice.

Członek Społecznego Komitetu Odnowy Zabytków Krakowa.

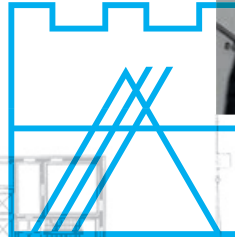
Doktor honoris causa Politechniki Krakowskiej.

Prof. dr hab. inż. arch.

Stanisław Juchnowicz

1923 – 2020

Absolwent Politechniki Gdańskiej
Architektura, urbanistyka

Współautor wielu projektów urbanistycznych Krakowa, z których jednym z najbardziej rozpoznawalnych jest Nowa Huta.

Poza Krakowem realizował swoje projekty w całym kraju.

Był wieloletnim pracownikiem Politechniki Krakowskiej.

Obejmował urząd dziekana Wydziału Architektury, kierownika Zakładu Projektowania Miast i Osiedli, czy wicedyrektora Instytutu Urbanistyki i Planowania Przestrzennego.

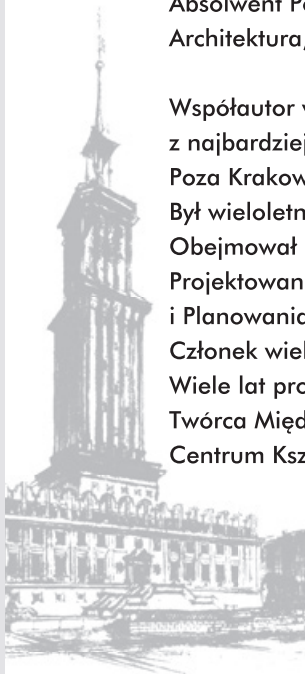
Członek wielu organizacji krajowych i międzynarodowych.

Wiele lat projektował założenia miejskie w Afryce Środkowej.

Twórca Międzynarodowego

Centrum Kształcenia PK.

STA W KRAKOWIE

RYS. 208. PERSPEKTYWA RATUSZA

RYS. 209. RZUT PARTERU RATUSZA 1 : 400

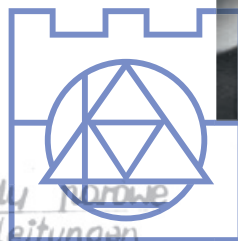
RYS. 210. PRZEKROJ RATUSZA 1 : 400

Prof. dr inż.

Stanisław Andruszewicz

1904 – 1999

Absolwent Politechniki Gdańskiej
Inżynieria budownictwa

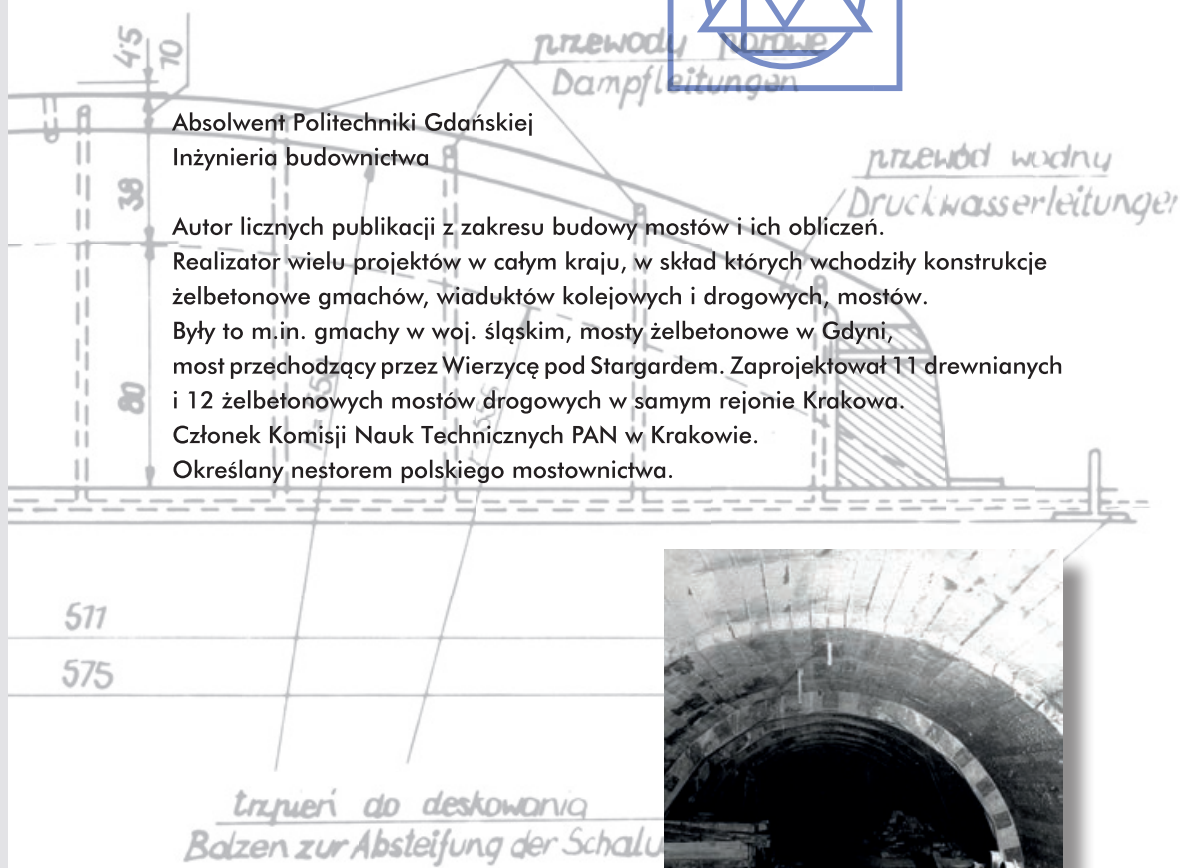
Autor licznych publikacji z zakresu budowy mostów i ich obliczeń.

Realizator wielu projektów w całym kraju, w skład których wchodziły konstrukcje żelbetonowe gmachów, wiaduktów kolejowych i drogowych, mostów.

Były to m.in. gmachy w woj. śląskim, mosty żelbetonowe w Gdyni, most przechodzący przez Wierzycę pod Stargardem. Zaprojektował 11 drewnianych i 12 żelbetonowych mostów drogowych w samym rejonie Krakowa.

Członek Komisji Nauk Technicznych PAN w Krakowie.

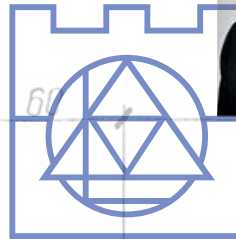
Określany nestorem polskiego mostownictwa.

Prof. dr inż.

Bronisław Kopyciński

1907 – 2004

Absolwent Politechniki Lwowskiej
Inżynieria budownictwa

Projekty, które zrealizował to m.in. konstrukcje stalowe, ekspertyzy zabytkowych budowli Krakowa, takich jak Teatr Słowackiego, Sukiennice, Wieża Ratuszowa.

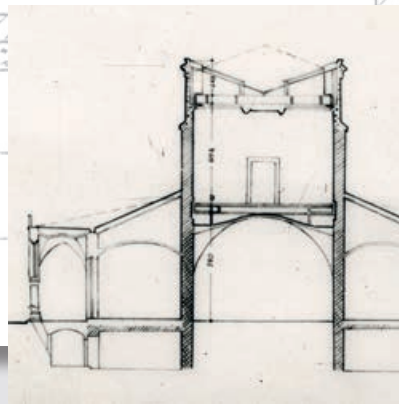
Sformułował zasadę ścisłej współpracy uczelni technicznej z przemysłem, wypracowując nowe formy tej aktywności.

Powołał Instytut Budownictwa, który działał na prawach wydziału.

Współtwórca tzw. krakowskiej szkoły betonu.

Reaktywował Czasopismo Techniczne.

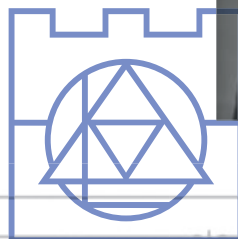
Pełnił wiele funkcji kierowniczych, w tym obejmował urząd Rektora Politechniki Krakowskiej w latach 1956–1965.

Prof. dr inż.

Kazimierz Sokalski

1909 – 1968

Absolwent Politechniki Lwowskiej
Inżynieria lądowa, transport

Specjalista w dziedzinie rozwoju sieci drogowej oraz wprowadzania nowych technologii. Realizator wielu projektów polskich dróg, kolei, kamieniołomów i mostów. Praca, jaką prowadził w latach powojennych, przyczyniła się w ogromnym znaczeniu do rozbudowy zniszczonego wojną kraju.

Organizator pierwszego w Polsce laboratorium badawczego przy zarządzie dróg w 1938 roku.

Aktywny członek społeczności akademickiej.

Pełnił funkcje organizacyjne, wśród nich dziekana Wydziału Lądowego, był twórcą Wydziału Chemicznego Politechniki Krakowskiej oraz Rektorem Politechniki Krakowskiej w latach 1965–1968.

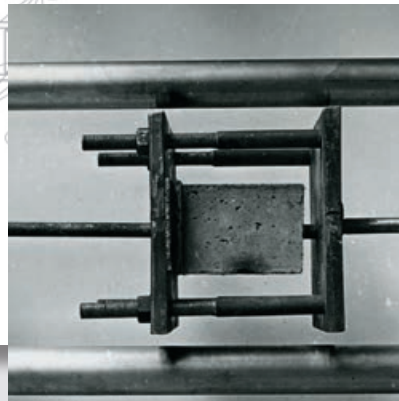
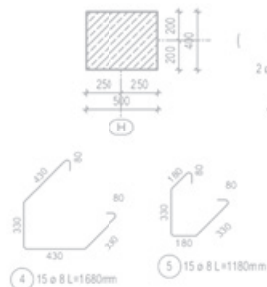
1920 – 2005

Dwukrotny Rektor Politechniki Krakowskiej
w latach 1972–1975 i 1987–1990.

1	Ø	Długość poj.	Długość całkowita	Masa
	[mm]	[m]	[m]	[kg]
4	25	4.16	16.65	64.11
2	25	3.81	7.62	29.34
4	25	3.82	15.27	58.80
15	8	1.68	25.20	9.95
15	8	1.18	17.70	6.99

ca całkowita [kg] :

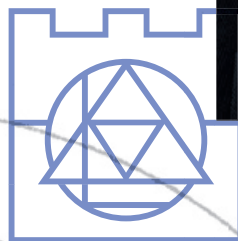
169.19

Prof. dr hab. inż.

Roman Ciesielski

1924 – 2004

Absolwent Wydziałów Politechnicznych Akademii Górniczej
Inżynieria budownictwa

Specjalista w zakresie mechaniki konstrukcji inżynierskich, dynamiki budowli
wieżowych i mostów, awarii konstrukcji oraz inżynierii antysejsmicznej.

Jednym z ważniejszych obszarów w jego życiu był sport.

Reprezentant Polski w koszykówce w latach 1948–1949.

Pełnił wiele funkcji, z których wyróżnić można pracę na stanowisku
dyrektora Instytutu Mechaniki Budowli.

Senator Rzeczypospolitej Polskiej.

Był członkiem rzeczywistym PAN, członkiem PAU,
przewodniczącym Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

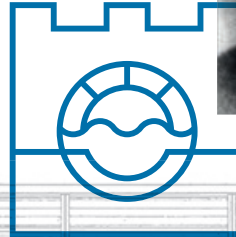
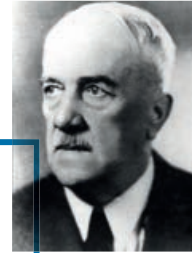
Rektor Politechniki Krakowskiej
w latach 1981–1982.

Prof. dr hab. inż.

Romuald Rostoński

1880 – 1956

Absolwent Politechniki Lwowskiej
Hydrogeologia

Specjalizował się w rozwiązaniach hydrotechnicznych.

Opracował m.in. systemy zaopatrzenia w wodę Zagłębia Śląsko-Dąbrowskiego oraz Łodzi, kanalizacji Warszawy i Przemysła. Pracował nad geologicznymi rozwiązaniami związanymi z budową zbiorników wodnych w całym kraju.

Był kierownikiem Katedry Budownictwa Wodnego na Wydziałach Politechnicznych Akademii Górniczej.

Na Politechnice kierował Katedrą Budowy Zapór i Siłowni Wodnych.

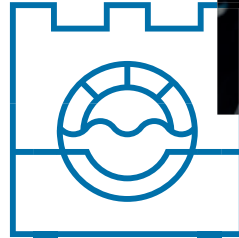
W dorobku naukowym profesora znajdują się liczne publikacje oraz ważne projekty hydrotechniczne, które zajmują trwałą pozycję w nauce i technice polskiej.

Prof. dr hab. inż.

Artur Wieczysty

1929 – 2001

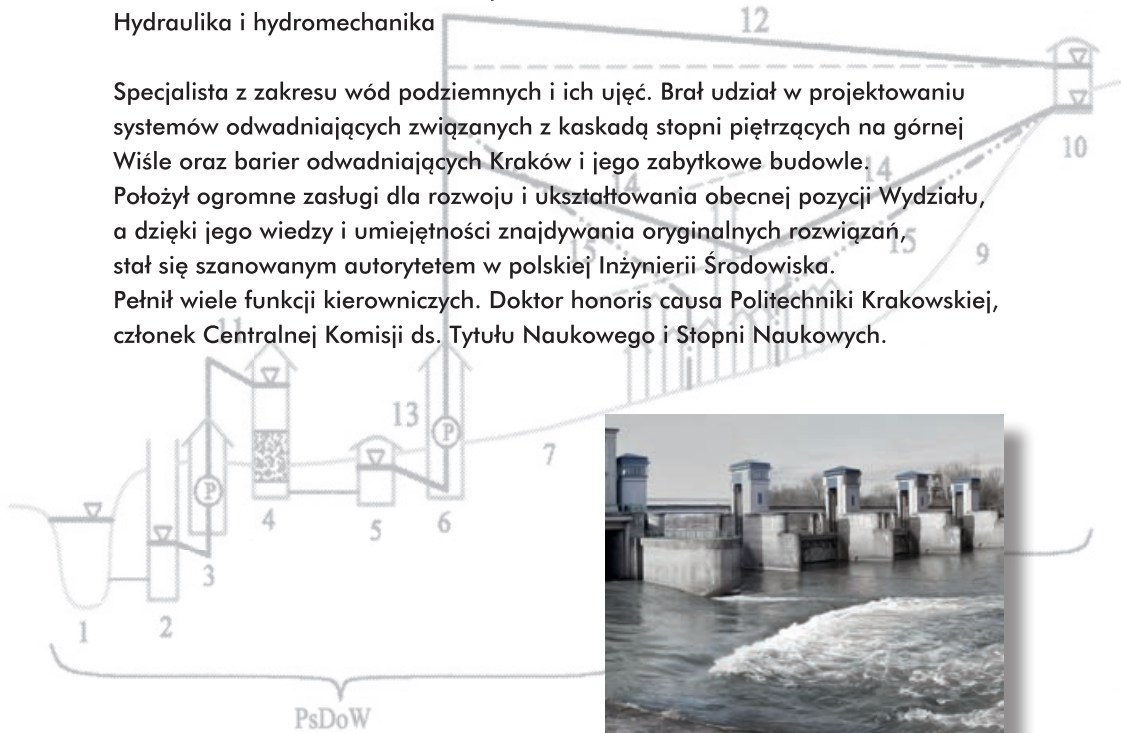

Absolwent Politechniki Krakowskiej
Hydraulika i hydromechanika

Specjalista z zakresu wód podziemnych i ich ujęć. Brał udział w projektowaniu systemów odwadniających związanych z kaskadą stopni piętrzących na górnej Wiśle oraz barier odwadniających Kraków i jego zabytkowe budowle.

Położył ogromne zasługi dla rozwoju i ukształtowania obecnej pozycji Wydziału, a dzięki jego wiedzy i umiejętności znajdowania oryginalnych rozwiązań, stał się szanowanym autorytetem w polskiej Inżynierii Środowiska.

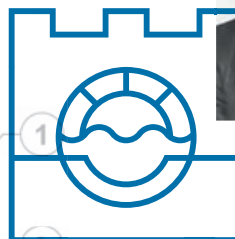
Pełnił wiele funkcji kierowniczych. Doktor honoris causa Politechniki Krakowskiej, członek Centralnej Komisji ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych.

Prof. dr hab. inż.

Franciszek Młynarski

1923 – 2015

Absolwent Wydziałów Politechnicznych Akademii Górniczo-Hutniczej
Mechanika stosowana

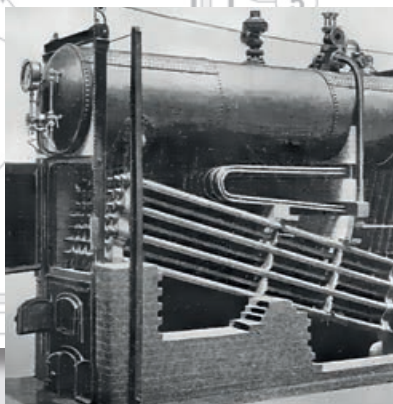
Specjalista z zakresu budowy i eksploatacji urządzeń energetycznych,
trwałości i pewności urządzeń kotłowych, kotłowych stali żaroodpornych
i gospodarki cieplnej. Publikował w czasopismach technicznych polskich
i zagranicznych. Wielokrotnie nagradzany za liczne prace naukowe.

Współpracował z przemysłem tworząc liczne prace naukowo-badawcze.

Aktywnie działał w społeczności akademickiej.

Prodziekan Wydziału Mechanicznego i kierownik Katedry Techniki Ciepłej.

Członek Komisji Mechaniki stosowanej PAN.

Prof. dr hab. inż.

Bolesław Kordas

1933 – 1981

Absolwent Politechniki Krakowskiej
Hydraulika i hydromechanika

Specjalista z zakresu dynamiki wód powierzchniowych i podziemnych
oraz zarządzania zasobami wodnymi.

Rozwinął badania i realizację wieloletnich projektów studialnych
dla kształtowania gospodarki wodnej w dorzeczu Górnej Wisły.

Mecenas dzieł sztuki. Inicjator i realizator nadania w roku 1976 Politechnice
Krakowskiej imienia Tadeusza Kościuszki.

Określany opiekunem młodej kadry naukowej.

Był Kierownikiem Zakładu Hydrauliki i Hydromechaniki,
dyrektorem Instytutu Inżynierii i Gospodarki Wodnej PK.

W latach 1975–1981 pełnił funkcję
rektora Politechniki Krakowskiej.

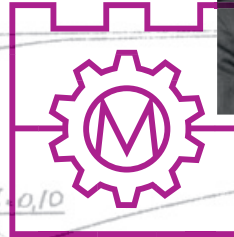

$\frac{Pl^2}{EJ}$

Prof. dr hab. inż.

Michał Życzkowski

1930 – 2006

Absolwent Wydziałów Politechnicznych Akademii Górniczo-Hutniczej
Mechanika teoretyczna i stosowana

Działalność naukowa Profesora dotyczyła mechaniki ciała stałego,
w szczególności teorii plastyczności, reologii, stateczności i optymalnego
kształtowania konstrukcji. Ponadto przejawiał niezwykłą aktywność
w organizacji światowych kongresów i konferencji naukowych dotyczących
różnych działów mechaniki.

Określany mianem wybitnego dydaktyka, prekursora oraz naukowca
o ogromnym dorobku, przyczyniającym się do rozwoju mechaniki polskiej.
Piastował wiele stanowisk organizacyjnych na rzecz rozwoju nauki.
Doktor honoris causa Politechniki Krakowskiej, członek rzeczywisty
Polskiej Akademii Nauk.

$$(2.1) \quad v = \frac{\sqrt{v_1^2 + v_2^2}}{\sqrt{1 + \frac{v_1^2 + v_2^2}{c^2}}} = \sqrt{\frac{v_1^2 + v_2^2}{1 + \frac{v_1^2 + v_2^2}{c^2}}}$$

Wzrosty współczynnika belki f funkcji

$$(2.1) \quad f(x_1, x_2) = x_1 x_2^2 + \sqrt{\frac{x_1^2}{x_2^2} + \frac{x_2^2}{x_1^2}}$$

gdzie f oznacza siłę współczynnika, określony wzrost

$$(2.1) \quad f = \frac{x_1^2 + x_2^2}{x_1 x_2}$$

wzrost szlaku do "rochy Tłumacz" $(\frac{d}{dt})$, $(\frac{d}{dt})$, Parametr f określa
wzrost siły współczynnika konstrukcji.

Wzrost współczynnika funkcji $f(x_1, x_2)$ wynosi

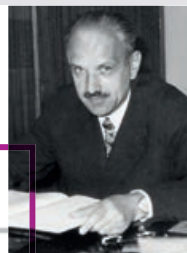
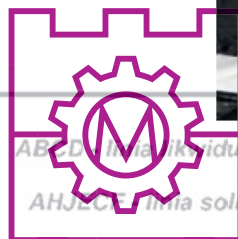
$$(2.1) \quad \frac{\partial f}{\partial x_1} = x_2^2 + \frac{x_1 x_2^2}{\sqrt{x_1^2 + x_2^2}}$$

$$(2.1) \quad \frac{\partial f}{\partial x_2} = x_1^2 + \frac{x_1^2 x_2}{\sqrt{x_1^2 + x_2^2}}$$

Prof. dr hab. inż.

Stanisław Rudnik

1923 – 2004

Roztwór stały węgla w $\text{Fe}\alpha$ (δ)

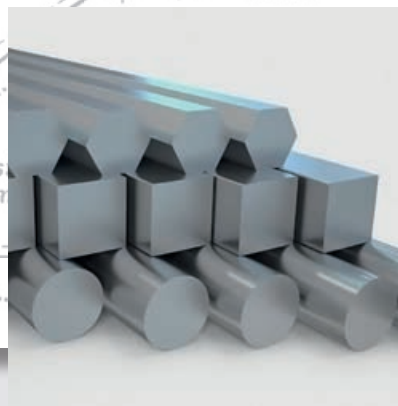
Absolwent Wydziałów Politechnicznych Akademii Górniczo-Hutniczej
Inżynieria materiałowa

Specjalizował się w zagadnieniach dotyczących zależności pomiędzy strukturą a właściwościami stopów żelaza z węglem. Badania, które prowadził w latach 60. na temat odkształcalności wtrąceń miały charakter prekursorski na skalę światową.

Z zamiłowaniem ważną rolę w jego pracy była dydaktyka, którą stawiał również na pierwszym miejscu.

Poza pracą badawczą i naukową pełnił funkcje organizacyjne: kierownika katedry, dziekana, prodziekana Wydziału Mechanicznego, prorektora Politechniki Krakowskiej.

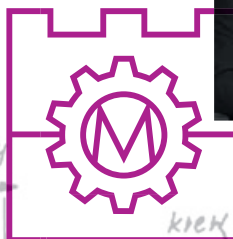
Zasiadał w Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego, działał w komitetach PAN.

Prof. dr hab. inż.

Stanisław Mazurkiewicz

1937 – 2022

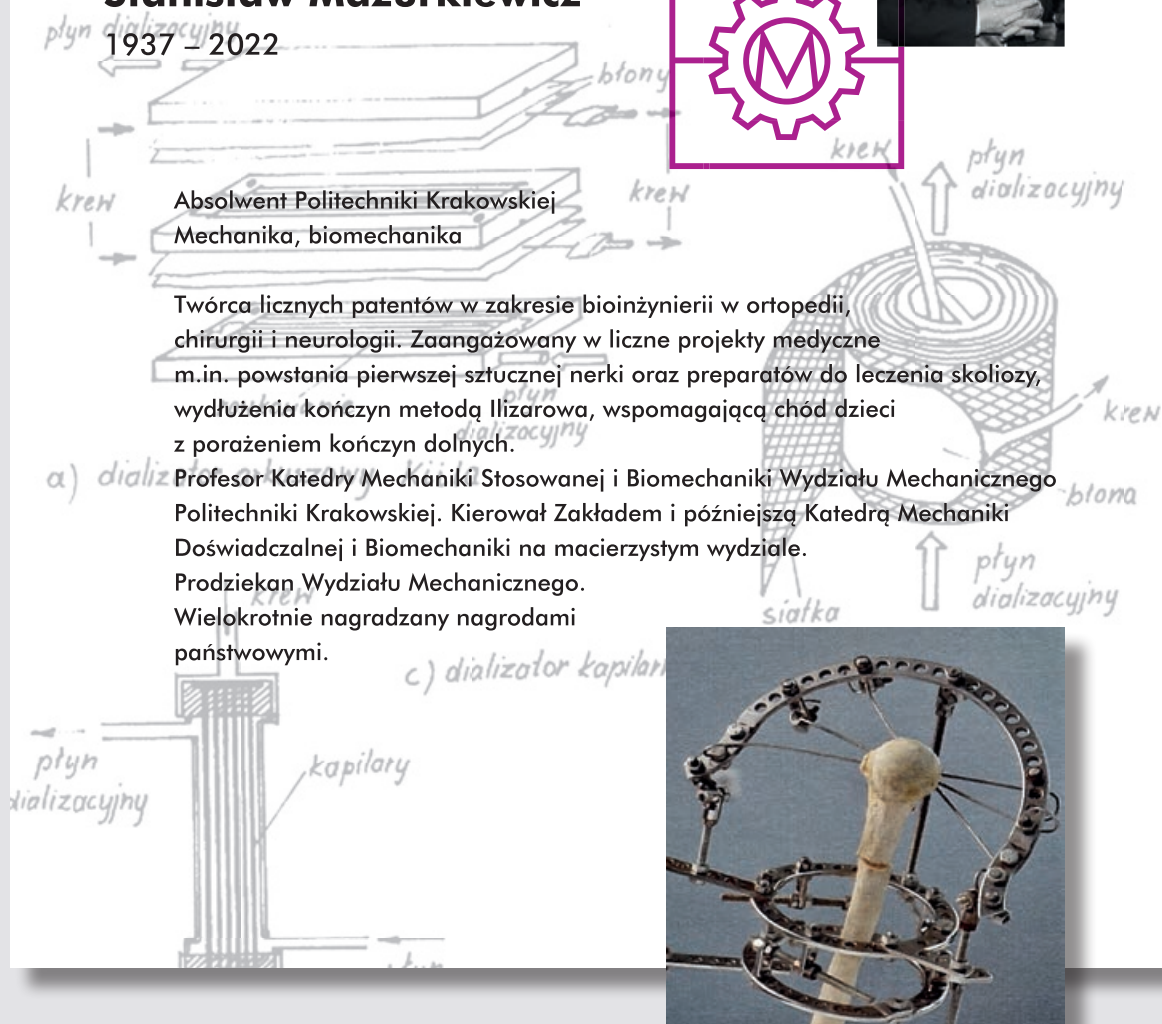
Absolwent Politechniki Krakowskiej
Mechanika, biomechanika

Twórca licznych patentów w zakresie bioinżynierii w ortopedii, chirurgii i neurologii. Zaangażowany w liczne projekty medyczne m.in. powstania pierwszej sztucznej nerki oraz preparatów do leczenia skoliozy, wydłużenia kończyn metodą Ilizarowa, wspomagającą chód dzieci z porażeniem kończyn dolnych.

Profesor Katedry Mechaniki Stosowanej i Biomechaniki Wydziału Mechanicznego Politechniki Krakowskiej. Kierował Zakładem i późniejszą Katedrą Mechaniki Doświadczalnej i Biomechaniki na macierzystym wydziale.

Prodziekan Wydziału Mechanicznego.

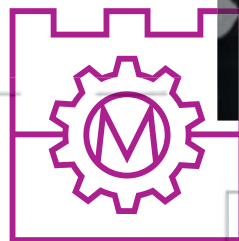
Wielokrotnie nagradzany nagrodami państwowymi.

Prof. dr hab. inż.

Kazimierz Szewczyk

1929 – 2000

Absolwent Wydziałów Politechnicznych Akademii Górniczo-Hutniczej.
Mechanika

Zajmował się badaniami nad przystosowaniem maszyn do pracy w trudnych warunkach środowiskowych, w tym w warunkach klimatu polarnego.

Dzięki inicjatywie i staraniom prof. Szewczyka na Politechnice Krakowskiej powstała największa w Polsce wielkogabarytowa komora termoklimatyczna, przeznaczona do badań maszyn i urządzeń.

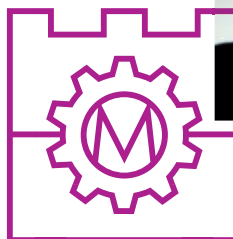
Dyrektor Instytutu Maszyn Roboczych, dziekan Wydziału Mechanicznego, prorektor Politechniki Krakowskiej ds. dydaktyki.

Prof. dr hab. inż.

Bogdan Fijałkowski

1932 – 2021

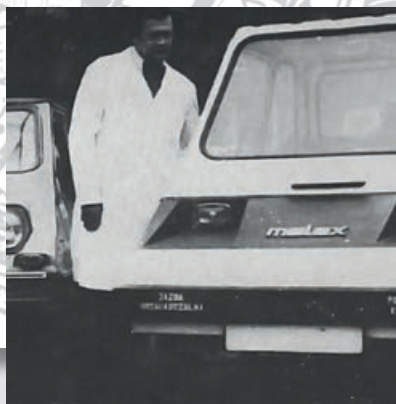
Absolwent Politechniki Szczecińskiej
Elektrotechnika

Specjalista w dziedzinie elektrotechniki i elektroniki samochodowej.

Projekty i realizacje, które opracował i wdrożył do praktyki to m.in. koncepcje zautomatyzowanych energoelektronicznych, elektromechanicznych systemów propulsyjnych maszyn górniczych i pojazdów samochodowych.

Autor wielu nowych koncepcji pojazdów: hybrydowych, inteligentnych, załogowych i bezzałogowych, pojazdów lądowych i podwodnych.

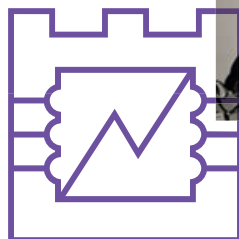
Opracował koncepcję pojazdu marsjańskiego.

Prof. dr hab. inż.

Tadeusz Malarski

1883 – 1952

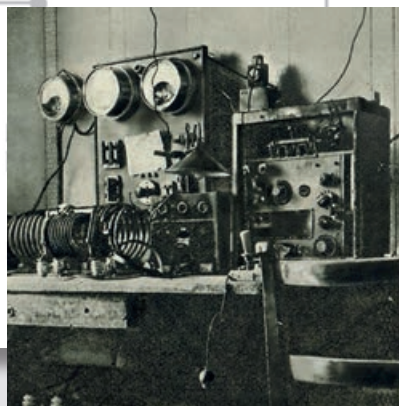
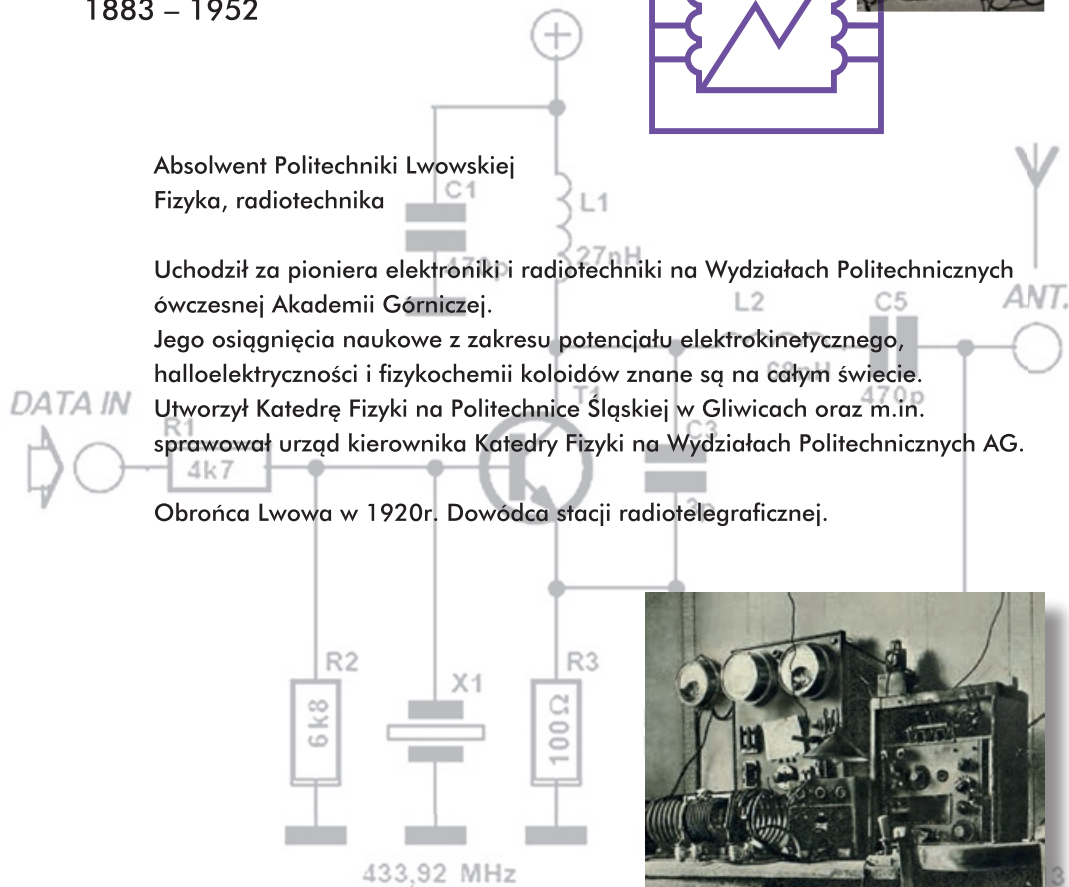

Absolwent Politechniki Lwowskiej
Fizyka, radiotechnika

Uchodził za pioniera elektroniki i radiotechniki na Wydziałach Politechnicznych ówczesnej Akademii Górniczej.

Jego osiągnięcia naukowe z zakresu potencjału elektrokinetycznego, halloelektryczności i fizykochemii koloidów znane są na całym świecie. Utworzył Katedrę Fizyki na Politechnice Śląskiej w Gliwicach oraz m.in. sprawował urząd kierownika Katedry Fizyki na Wydziałach Politechnicznych AG.

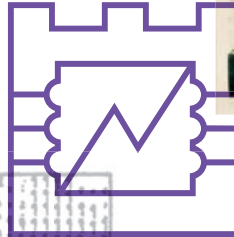
Obrońca Lwowa w 1920r. Dowódca stacji radiotelegraficznej.

Mgr inż.

Tadeusz Czayka

1912 – 2001

Absolwent Politechniki Lwowskiej
Elektrotechnika

Współtwórca kierunku elektrotechnika na Politechnice Krakowskiej.

Pełnił wiele funkcji organizacyjnych, m.in. był kierownikiem Instytutu
Elektrotechniki i Elektryki.

Pracował nad uruchomieniem i organizacją laboratorium przy Katedrze
Elektrotechniki Ogólnej.

Był prodziekanem Wydziału Mechanicznego, a także opiekunem młodzieży
w Domach Studenckich PK oraz delegatem do Senatu Politechniki Krakowskiej
z ramienia wykładowców.

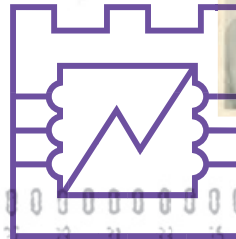
Otrzymał indywidualne nagrody Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

Doc. dr inż.

Marian Pieczarka

1925 – 2005

Absolwent Politechniki Śląskiej
Elektrotechnika

Współtworzył kierunek elektrotechnika na Politechnice Krakowskiej
w latach 1974–1991.

Zajmował się elektrotechniką, trakcją elektryczną, techniką światłowodową,
sieciami teleinformatycznymi.

Pełnił wiele funkcji, m.in. dyrektora Instytutu Elektrotechniki i Elektroniki,

był też aktywnym działaczem w Krakowskim Oddziale Stowarzyszenia Elektryków
Polskich, czy wiceprzewodniczącym Komitetu ds. Doskonalenia Kadr Technicznych
przy Radzie Krajowej Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT-u.

1900

1800

Prof. dr hab. inż.

Jan Rączka

1922 – 2004

roztwór stały C w Fe α (γ)
roztwór stały C w Fe α (γ) + ciekły stop

1538°C
1500°C
1495°C
1400°C
1394°C

Absolwent Akademii Górniczo-Hutniczej
Inżynieria materiałowa, metalurgia

roztwór
stały C
w Fe α +
austenit

Osiągnięcia profesora związane były z pracami naukowo-badawczymi
dotyczącymi całokształtu zagadnień żeliwa.

Oprócz pracy naukowej, na szczególną uwagę zasługują dokonania
na tle pracy dydaktycznej i współpracy z przemysłem.

Współpracował z międzynarodowymi komisjami,
w których przedstawiał swoje badania nad żeliwem.

Pełnił wiele funkcji reprezentacyjnych, m.in. jako sekretarz
i przewodniczący organizacji i stowarzyszeń technicznych
oraz funkcji kierowniczych na Politechnice Krakowskiej.

1300

1200

1100

1000

900

800

700

600

500

ferryt + austenit
770°C
0,0218 %
0,77% C
ferryt (roztwór stały C w Fe α)

austenit +
cementyt II

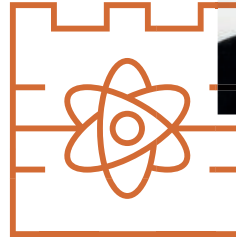
austenit + ledeburyt +
cementyt II

ledeburyt+ cementyt I

1227°C

cementyt I + ciekły stop

SOLIDUS

MICHAŁ HALAUNBRENNER

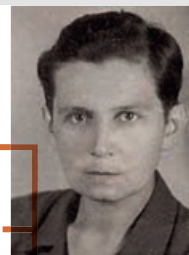
2072

Dr nauk fizycznych

Jadwiga Halaunbrenner

1904 – 1989

Zajmowała się m.in. fizyką polimerów i sprężystością
własności ciał stałych

Dr nauk matematyczno-fizycznych

Michał Halaunbrenner

1901 – 1976

Prowadził działalność naukową w dziedzinie tribologii

Absolwenci Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie.

Związani z Politechniką Krakowską od samego początku jej istnienia.

Dzięki ich aktywnej pracy doprowadzili Katedrę i późniejszy Instytut Fizyki
do poziomu najlepiej wyposażonego instytutu wśród politechnik w Polsce.

Bodźcem do ciągłego poszukiwania
nowoczesnych rozwiązań były ich liczne
kontakty międzynarodowe.

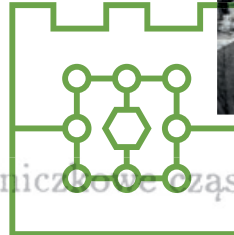
Postawili nauczanie fizyki na Politechnice
Krakowskiej na europejskim poziomie.

Prof. dr hab.

Feliks Barański

1915 – 2006

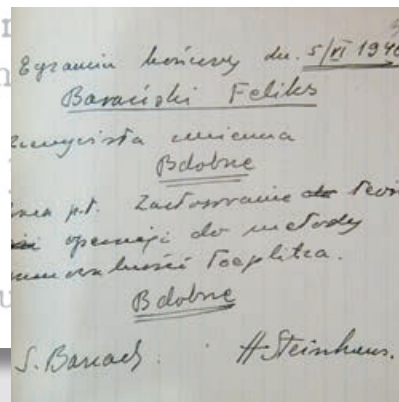
Absolwent Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie
Matematyka

Wybitny dydaktyk. Jego działalność naukowa dotyczyła głównie równań różniczkowych cząstkowych typu eliptycznego i parabolicznego drugiego i wyższych rzędów.

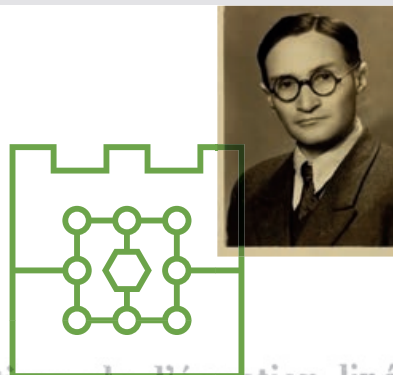
Jest autorem blisko 90 prac naukowych z zakresu równań różniczkowych zwyczajnych i cząstkowych.

Znaczenie jego prac polega na tym, że często uzyskiwał efektywne (jawne) rozwiązania rozważanych zagadnień granicznych, co ma istotne znaczenie dla zastosowań jego wyników również w technice.

Wieloletni wicedyrektor i dyrektor Instytutu Matematyki Politechniki Krakowskiej.

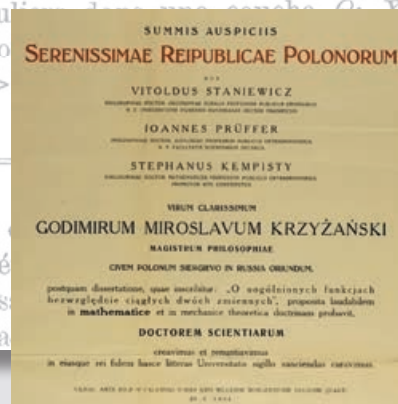

Prof. dr hab.
Mirosław Krzyżański
1907 – 1965

Absolwent Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie
Matematyka

Wybitny matematyk, światowej sławy specjalista z zakresu równań różniczkowych cząstkowych rzędu drugiego typu hiperbolicznego, eliptycznego i parabolicznego. Autor monumentalnej dwutomowej monografii naukowej pt. Równania różniczkowe cząstkowe rzędu drugiego. Zdaniem Jacka Szarskiego (wybitnego przedstawiciela Krakowskiej Szkoły Równań Różniczkowych) monografia Krzyżańskiego nie ma sobie równej w światowej literaturze matematycznej. Ponadto opublikował około 40 wybitnych publikacji, których wyniki w dużej części na stałe weszły do literatury światowej.

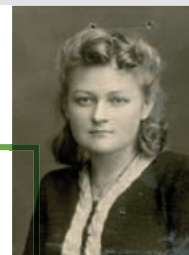
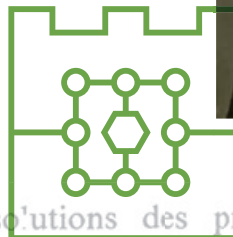

BULLETIN DE L'ACADÉMIE
POLONAISE DES SCIENCES
Série des sci. math., astr.
et phys. — Vol. VIII, No. 9, 1960

Prof. dr hab.

Irena Łojczyk-Królikiewicz

1922 – 2019

MATHÉMA.

Propriétés limites des solutions des problèmes de Fourier
relatifs à l'équation presque linéaire du type parabolique

Absolwentka Uniwersytetu Jagiellońskiego
Matematyka

par

I. ŁOJCZYK-KRÓLIKIEWICZ

Jest autorką około 30 wybitnych publikacji w zakresie równań i nierówności
różniczkowych głównie cząstkowych typu eliptycznego i parabolicznego.

Na uwagę zasługuje wprowadzona przez nią metoda funkcji stosownych

(appropriate functions), których znaczenie polega na tym, że przy dodatkowych
założeniach pozwalają na efektywną konstrukcję dwóch ciągów monotonicznych
jednostajnie zbieżnych, dających w granicy jednoznaczne rozwiązanie równania
różniczkowego.

Kierowała Zakładem Analizy Matematycznej.

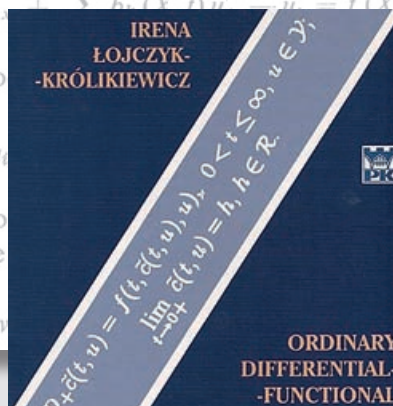
$$(1) \quad F(u) = \sum_{ij=1}^m a_{ij}(X, t) u''_{x_i} + \sum_{i=1}^m b_i(X, t) u'_i - u' = f(X, t, u),$$

où X est le point variable aux co
cas, où les limites

$$(A) \quad \lim_{t \rightarrow \infty} a_{ij}(X, t) = a_{ij}$$

existent et la convergence est unifor
aussi l'équation du type elliptique

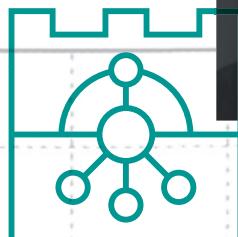
$$(2) \quad \sum_{i=1}^m a_{ij}(X, t) u''_{x_i} + \sum_{i=1}^m b_i(X, t) u'_i - u' = f(X, t, u),$$

Prof. dr hab. inż.

Adam Grochowalski

1954 – 2019

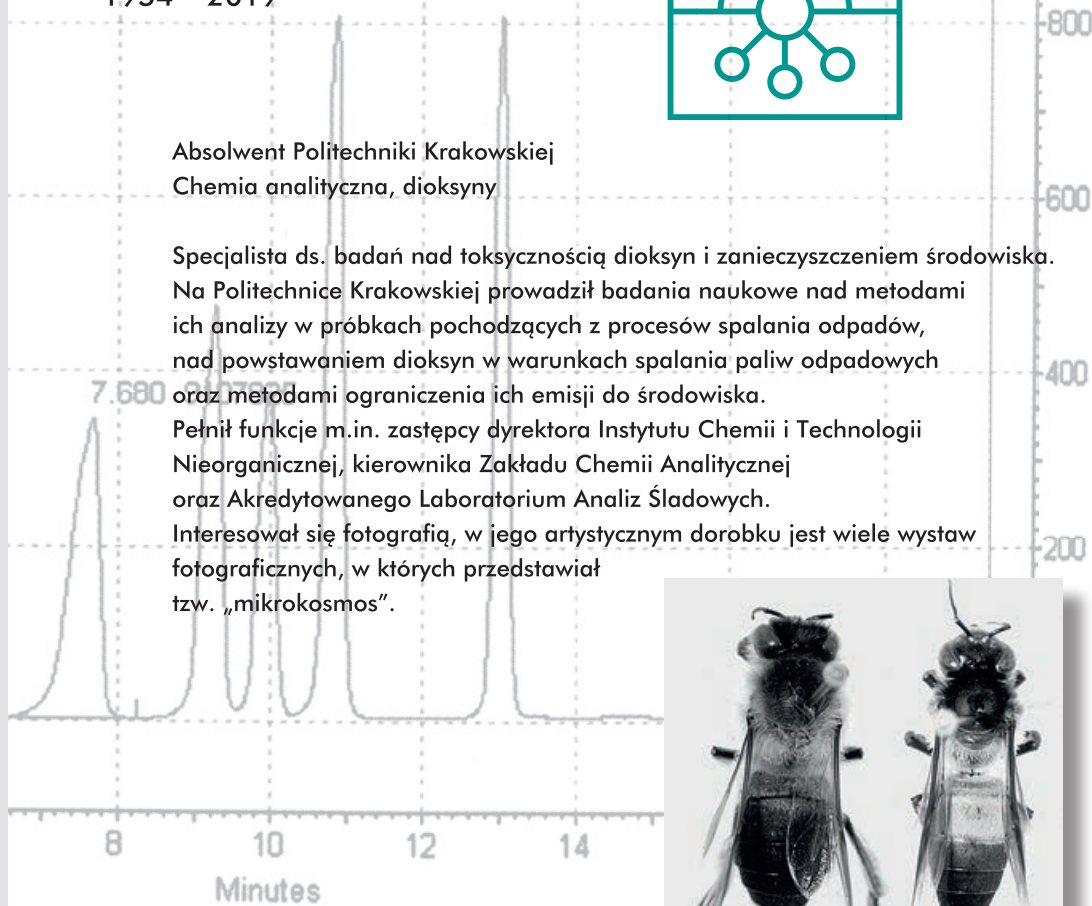
Absolwent Politechniki Krakowskiej
Chemia analityczna, dioksyny

Specjalista ds. badań nad toksycznością dioksyn i zanieczyszczeniem środowiska.

Na Politechnice Krakowskiej prowadził badania naukowe nad metodami ich analizy w próbkach pochodzących z procesów spalania odpadów, nad powstawaniem dioksyn w warunkach spalania paliw odpadowych oraz metodami ograniczenia ich emisji do środowiska.

Pełnił funkcje m.in. zastępcy dyrektora Instytutu Chemii i Technologii Nieorganicznej, kierownika Zakładu Chemii Analitycznej oraz Akredytowanego Laboratorium Analiz Śladowych.

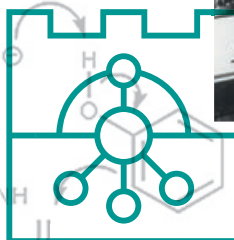
Interesował się fotografią, w jego artystycznym dorobku jest wiele wystaw fotograficznych, w których przedstawiał tzw. „mikrokosmos”.

Prof. dr hab.

Jerzy Kapko

1921 – 2012

Absolwent Uniwersytetu Jagiellońskiego
Chemia i technologia tworzyw sztucznych

Zajmował się chemią organiczną, tworzywami sztucznymi i polimerami. Udowodnił w niej aromaticzność tropolonowej budowy purpurogalliny, korzystając z odpowiednio dobranych reakcji. Opatentował papier nasycony azotynem sodowym i urotropiną do pakowania narzędzi na okres transportu morskiego.

Na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie prowadził wykłady na temat wykorzystywania tworzyw sztucznych w sztuce użytkowej.

Był zapalonym eksperymentatorem. Niestety podczas jednego z badań, doszło do wybuchu, w wyniku czego stracił część prawej dłoni.

Pełnił wiele funkcji organizacyjnych, w tym prodziekana Wydziału Chemicznego.

Członek Rady Naukowej Instytutu

Towaroznawstwa Akademii Ekonomicznej

w Krakowie, Komisji Polimerów

w Komitecie Nauk Chemicznych

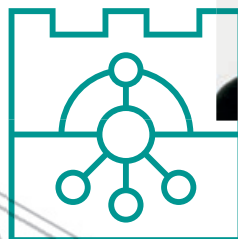
Polskiej Akademii Nauk.

Dr hab. inż.

Stanisław Bednarski

1925 – 2012

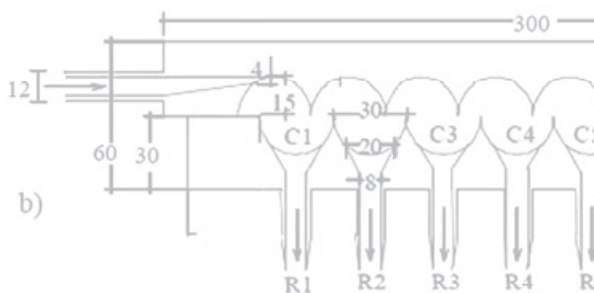
Absolwent Politechniki Wrocławskiej
Chemia

a) Specjalizował się w inżynierii i aparaturze chemicznej, separacji mieszanin.
Jego działalność doprowadziła do znacznego ożywienia współpracy
Instytutu z przemysłem.

Zrealizował ponad 40 tematów dla przemysłu, w tym 15 długofalowych,
z których kilka objętych było zamówieniami rządowymi.

Laureat nagród ministerialnych za wdrożenia.

Dyrektor Instytutu Inżynierii Chemicznej i Chemii Fizycznej,
kierował wieloma przedsięwzięciami.

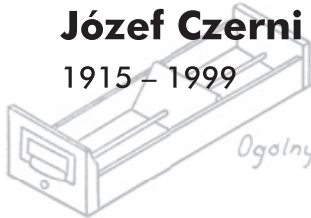
SZAFKI KATAL

1. SZUFLADKA KATALOGOWA

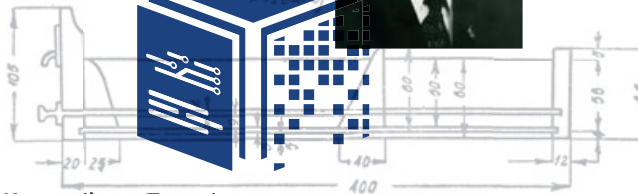
Dr

Józef Czerni

1915 – 1999

Ogólny wygląd.

Absolwent Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu
Polonistyka

2. SZAFKI KATALOGOWE DO USTAWIENIA NA STOLE

Polonista, muzykolog, poeta, jeden z czołowych bibliotekarzy naukowych
bibliotek technicznych.

Wieloletni dyrektor Biblioteki Politechniki Krakowskiej.

Reorganizator bibliotekarstwa z zastosowaniem systemów informatycznych.

Nauczyciel akademicki na Uniwersytecie Warszawskim na Wydziale Filologii
Polskiej i Słowiańskiej.

Zasłużony dla bibliotekarstwa technicznego.

80 Osobowości Politechniki Krakowskiej, których osiągnięcia w ostatnim 80-leciu przyczyniły się do budowania dorobku naszej Uczelni, lecz ich biogramy nie zostały zaprezentowane na wystawie. Lista przedstawia zbiór osób zaproponowanych przez Jubileuszowe Komitety Wydziałowe, Radę Muzeum, jednostki pozawydziałowe, Stowarzyszenie Wychowanków, Koło Seniorów Politechniki Krakowskiej.

Kazimierz Albin
Tadeusz Barucki
Stanisław Bednarski
Andrzej Białkiewicz
Zbigniew Błochowiak
Jan Bochenek
Stanisław Bogdał
Janusz Bogdanowski
Stanisław Chrzanowski
Włodzimierz Ciesielczyk
Jan Cisowski
Jerzy Cyklis
Bogdan Cyunel
Władysław Czuba
Elżbieta Cwiągalska
Witold Dalbor
Stanisław Datka
Michał Dyląg
Zbigniew Witold Engel
Władysława Maria Francuz
Jan Grabacki
Jan Harasymowicz
Władysław Hejmo
Czesław Jodko
Jan Kaczmarek
Jerzy Kamiński
Andrzej Karafiat

Regina Kijkowska
Adam Kleczkowski
Elżbieta Kocwa
Juliusz Koreleski
Wojciech Kosiński
Bohdan Kozarzewski
Ryszard Kozłowski
Tadeusz Kozłowski
Jerzy Kramarz
Wanda Kramarz
Zbigniew Kucia
Edward Maciąg
Genowefa Majcher
Alfred Majewski
Zbigniew Mendera
Maciej Moszew
Jacek Mościński
Mieczysław Mrowiec
Janusz Murzewski
Adam Mściwujewski
Józef Nizioł
Sylwester Oleszkiewicz
Bogdan Olszowski
Zbigniew Parzniewski
Wanda Pencakowska
Zbigniew Piekarski
Krzysztof Piwowarski

Andrzej Pizoń
Antoni Plamitzer
Marian Plachecki
Zbigniew Polański
Włodzimierz Roniewicz
Andrzej Rzymkowski
Andrzej Samek
Maciej Sarnowski
Zbigniew Skąpski
Antoni Bernard Stachowicz
Izidor Stella-Sawicki
Krzysztof Stypuła
Edward Surdyka
Julian Szopiński
Tadeusz Środulski
Tadeusz Tołwiński
Zenon Waszczyszyn
Jan Karol Wątorski
Stanisław Weiss
Edmund Wilczkiewicz
Marian Woźniak
Zbigniew Wzorek
Marian Zabłocki
Janusz Zajęcki
Władysław Ziobroń
Jan Żądło
i inni...

MUZEUM POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ

Osobowości Politechniki Krakowskiej
Katalog wystawy jubileuszowej – 80 lat PK
Kraków 2025

Tekst

Lilianna Lewandowska

Projekt okładki i skład katalogu

Rafał Bartkowicz

Druk

Dział Poligrafii Politechniki Krakowskiej
Nakład: 220 egz.

© Copyright by Politechnika Krakowska
ISBN 978-83-955526-3-2

Wydawca

Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki
Kraków, ul. Warszawska 24
PL 31-155 Kraków
Tel. 12 628 21 20
muzeum@pk.edu.pl

Politechnika Krakowska
im. Tadeusza Kościuszki

MUZEUM
POLITECHNIKI KRAKOWSKIEJ